

**Poble que vol la
llibertat sinó li do-
nen se la pren.**

**Portantveu
d'Esquerra Catalana Federal**
Passeig Pi i Margall, 35

Any II (Segona època)

Badalona 29 d'agost de 1931

Número 21

L'Estatut

Els primers dies que precediren a la votació esplèndida de l'Estatut, produí un efecte d'enverinament a la premsa madrilenya i en alguns elements del govern, talment, com si haguessin tingut la seguretat que el nostre poble no havia de produir l'admirable esclat d'entusiasme al votà la seva llibertat.

Ho prova, a bastament, el fet que en veure l'èxit assolit en la votació prengueren una formidable ofensiva contra Catalunya i els seus homes.

Aquells homes, éssers materialitzats per la burocràcia, que tanquen els ulls a tota realitat, que no veuen altra cosa que les combinacions deshonestes a què estaven acostumats amb l'antic règim, creien que la aprovació de l'Estatut l'impossibilitarien els quatre arrivistes que encara vegeten per la nostra terra. En donar-se compte de la realitat desenfundaren tot el lèxic carrincló i antiquat i tornaren a fer una nova ofensiva contra la nostra terra.

Els catalans, però, per si s'apropaven dies de lluita, estàvem preparats per a defensar la nostra llibertat.

Als pocs dies feia la seva visita a Madrid, amb els braços oberts i amb l'Estatut a la mà, el President de Catalunya, símbol i redemptor de la nostra terra.

El poble madrileny el rebé amb el respecte i admiració de què és creditor i el President del Consell de Ministres de la República, ciutadà posseït d'un gran esperit de comprensió, abraçà al nostre cabdill, i en aquella abraçada segellà la compenetració recíproca de Catalunya i Castella per la pau i la llibertat de amdós pobles.

Nosaltres que havem viscut les hores històriques d'aquells dies. Que assistírem a la sessió del Congrés la tarda memorable del dia 14, quan Macià féu la seva entrada al saló de sessions i s'oí la formidable ovació que li feren a peu dret els diputats. Nosaltres que havíem sentit tota la emoció d'aquells moments, sòm optimistes i tenim l'absoluta seguretat que el nostre Estatut sortirà aprovat de les Corts Constituents.

En aquestes, apart d'uns quants diputats de l'antic règim, la majoria són ciutadans joves i amb el cort obert a totes les renovacions de progrés i llibertat.

Catalunya té posades les seves esperances en aquesta joventut plena de promences i d'ella n'espera la aprovació de la seva llei.

ANIS DEL MONO
VICENTE BOSCH
BADALONA (ESPAÑA)